ראשי פרקים לצילומי השלמה של אהוד ברק ל"סבנה"

שתי הערות: א' – לנסח את המשפטים באופן ההדוק והברור ביותר.
ב' – לשלוח לברק תמונה מהצילומים כדי שיגיע לבוש אותו הדבר.

1. להבהיר שהפעולה הצבאית היתה מתוכננת ככל שהיה ניתן בפרק הזמן הקצר ומבלי שהיה תרגול קודם מסודר. – לספר על דדו וגנדי שדרשו לשבת במטוס החלופי בהאנגר ולראות בעצמם את הפריצה, ורק לאחר שנחה דעתם אישרו אותה. – לדבר על תוכנית "איזוטופ" שהיתה קודם לכן במטכ"ל ולהרחיב עליה קצת. – לדבר על נוהל הפעולה שכלל "אילתורים עם בקרה עצמית".

2. לתת קרדיט מפורש לגנדי כהוגה רעיון הסרבלים הלבנים.

3. להעלות בחזרה את המתח לקראת הפריצה למטוס לאחר סיקוונס השלשול של צור. - לדבר על החשש האמיתי שהיה מפני חוטפי המטוס שיפעילו את מטעני הנפץ ויהרגו במכה אחת את בני הערובה, את עצמם ואת לוחמי היחידה. חרדה מפני מות כולם וכישלון נוראי של הפעולה. – לדבר על כך שפעולה כזאת לא בוצעה מעולם והיתה חרדה טבעית מפני הלא נודע.
משפט כמו: "עכשיו זה נשמע מצחיק, אבל צריך להבין שזה קורה כשכל הלוחמים כבר על הדלתות עם אקדחים ביד, והדופק גבוה...ואז צור רץ חזרה לעמדה, בדקתי שכולם מוכנים ונתתי שריקה"

4. לתת כמה אפשרויות למשפטי סיום לסרט. כרגע ביבי אומר: "לא כל יום יוצא לך סבנה". – לומר משהו מורכב יותר, מפרספקטיבה של 43 שנה, לאחר שהיה ראש אמ"ן, רמטכ"ל, שר ביטחון וראש ממשלה. - לדבר על הצורך באמון בין הצדדים. - לתת סקירה קצרה של האבולוציה של הטרור

שהפך לטרור מתאבדים, כאלה שלא נותנים אמון בישראלים. – מה אירוע סבנה מסמל עבורו במסגרת המאבק עם הפלסטינים? – מה הלקח של סבנה? - לומר משהו שמנסה להיות אופטימי (דעה אישית) ביחס לסיכויי השגת הפרדות או הסכם שלום עם הפלסטינים.